

การปรับปรุงหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการ และบริบทของพื้นที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนราธิวาส

Improvement of The Integrated Curriculum for Tontanyong School in Accordance with
The Needs and The Area Context under Private Education Office, Narathiwat Province

อับดุลรอแมะ สุหลง*
Abdulramae Sulong*

*ปร.ด., ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

¹Ph.D., Assistant Professor, Lecturer in Teaching Islamic Education, Faculty of Education, Yala Rajabhat University

*Corresponding author, e-mail: abdulramae.s@yru.as.th

(Received: June 2, 2023; Revised: December 31, 2023; Accepted: December 31, 2023)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงและหาคุณภาพของหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนราธิวาส กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูโรงเรียนต้นตันหยง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาสจำนวน 70 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินหลักสูตรโรงเรียนต้นตันหยง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2562 ได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ด้านส่วนน้อยในระดับมากที่สุดเท่ากับ ($\mu=4.57$) แต่ควรปรับปรุงวิสัยทัศน์ เพิ่มเติมพันธกิจ เป้าหมายและเพิ่มเติมรายวิชาที่จำเป็นคือ รายวิชาเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) และรายวิชาหน้าที่พลเมืองเพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

คำสำคัญ : การปรับปรุงหลักสูตร, หลักสูตรแบบบูรณาการ, โรงเรียนต้นตันหยง

Abstract

This article aims to improve and find the quality of the integrated curriculum of Tanyong School that is consistent with the needs and context of the area under the Office of Private Education, Narathiwat Province. The target group used in this research were 70 teachers at Tontanyong School, Rueso District, Narathiwat Province. The research instrument was an assessment form for Tontanyong School curriculum. The statistics used in data analysis were mean and standard deviation. It was found that; the integrated curriculum of Tontanyong School, revised version 2019 (B.E. 2562), has been adjusted to be in line with the needs and context of the area at the highest level ($\mu=4.57$) but it should be improved the vision, added the missions and the goals and also should be added required subjects, they are technology (computational science) and civic duties subjects in order to be in line with the Basic Education Core Curriculum, B.E. 2008 (Revised Edition 2017).

Keywords : Improvement of the Curriculum, Integrated Curriculum, Tontanyong School

บทนำ

การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54) การศึกษา 4.0 (Education 4.0) คือ การเรียนการสอนที่สอนให้นักศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งบนโลกนี้มา บูรณาการเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ มาตอบสนองความต้องการของสังคมซึ่งการเรียนการสอนในปัจจุบันยังคงห่างไกลในหลาย ๆ มิติ เช่น ไม่เคยสอนให้ผู้เรียนได้คิดเองทำเอง ส่วนใหญ่ยังคงสอนให้ทำโจทย์ แบบเดิมๆ อีกเรื่องคือ ผู้เรียนเริ่มไม่รู้จักสังคม ส่วนใหญ่ใช้เวลาในโลกออนไลน์ไปกับเกมส์ การช้อปปิ้ง การแชท เฟสบุ๊ค โลกและอินสตาแกรม ส่วนใหญ่มั่นเป็นสังคมมายาซึ่งเทคโนโลยีไม่ได้คิดแต่เหรียญสองด้าน เทคโนโลยีก็เช่นกัน จะนำไปใช้ในด้านใดให้เกิดประโยชน์ เป็นความยากและท้าทายของผู้ที่ต้องทำหน้าที่สอนในยุคนี้ เพราะการเรียนการสอนในยุค 4.0 ต้องปล่อยให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยี ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปล่อยให้กล้าคิดและกล้าที่จะผิด แต่ทั้งหมดก็ยังต้องอยู่ในกรอบที่สังคมต้องการหรือยอมรับได้ ไม่ใช่ว่า เก่งจริง คิดอะไรใหม่ๆ ได้เสมอและมีความคิดสร้างสรรค์ แต่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมซึ่งปัจจัยหลักของการใช้เทคโนโลยีที่เกิดความคุ้มค่าได้แก่ 1) การใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) 2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) 3) การปฏิสัมพันธ์กับสังคม (Society Interaction) เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและทำงานร่วมกันในสังคมได้ ควรมีกิจกรรมที่สนับสนุนการทำงานแบบเป็นกลุ่มหรือทีม ปัจจัยดังกล่าว ถ้าทำได้ดีการศึกษา 4.0 จะสามารถสร้างและพัฒนาคนให้สามารถค้นหาความรู้ต่างๆ มาปะติดปะต่อและประยุกต์เข้ากับงานที่สามารถต่อยอดและพัฒนาได้ (พรชัย เจตมานันและคณะ, 2560)

การเตรียมการศึกษาเพื่อก้าวเข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 มีปัจจัยหลายอย่างที่ต้องคำนึงถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังมีบุคลากรทางการศึกษาอีกจำนวนมากที่อยู่ในระบบ 1.0, 2.0, 3.0 ซึ่งการพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้เริ่มปฏิรูปการศึกษา โดยได้กำหนดนโยบาย 2 ภาษา (Bilingual Policy) และสร้างทักษะด้านวิชาชีพเพื่อเศรษฐกิจเชิงอุตสาหกรรม และมีการพัฒนาความสามารถด้านการศึกษาคิดให้มีโรงเรียนการคิดวิเคราะห์ (Thinking School) โดยหลักการสำคัญ คือ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของการศึกษา การใช้วิทยาศาสตร์เพื่อศึกษาเรียนรู้สิ่งต่างๆ การใช้คณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญา/ด้านการคิด การใช้เหตุผล และหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ที่เน้นการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ และการเตรียมการศึกษาจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน จัดหลักสูตรให้ครอบคลุมคนทุกกลุ่ม พร้อมทั้งปรับปรุงตำราให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งยังมีครูผู้สอนเพียง 2% เท่านั้นที่มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร ดังนั้น สิ่งที่จะต้องดำเนินการคือ การปรับปรุงตำราเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ต้องเปลี่ยนระบบการประเมินเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเฉพาะการคิดเป็นวิเคราะห์เป็นตามทักษะในศตวรรษที่ 21 และการปรับการอบรมครูให้ตรงกับความต้องการในการนำความรู้ไปใช้และการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ต้องดำเนินการควบคู่ไปด้วยกัน (ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์, 2559)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 60) มุ่งพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 เตรียมความพร้อมกำลังคน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคตยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพและยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (เอกรินทร์ สัมมาศาล, 2561) นอกจากนั้นสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดเป้าหมาย คุณลักษณะของคนไทยที่จะต้องพัฒนาในช่วงของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552-2561) ไว้ดังนี้ 1) คนไทยและการศึกษาไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐานระดับสากล 2) คนไทยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี 3) คนไทยมีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี 4) ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและอุดมศึกษามีคุณภาพระดับสากลและเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 5) คนไทยใฝ่รู้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่านและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง 6) คนไทยใฝ่ดี มีคุณธรรมพื้นฐาน มีจิตสำนึกและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสาธารณะ มีวัฒนธรรมประชาธิปไตยผู้เรียนทุกระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่า ร้อยละ

75 มีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมือง 7) คนไทยคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ มีทักษะในการคิดและปฏิบัติ มีความสามารถในการ แก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสื่อสาร 8) ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ 9) ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา มีสมรรถนะเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้ และมีงานทำภายใน 1 ปี รวมทั้งประกอบอาชีพอิสระเพิ่มมากขึ้น

จากการที่ สสวท. ได้ให้ความสำคัญต่อการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 45 ปี สสวท. ได้ทำวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จนครบทุกระดับชั้นปี และพบข้อมูลที่เป็นผลสะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร เช่น ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาสาระหว่างชั้นปี หรือช่วงชั้น รวมถึงระหว่างกลุ่มสาระ รวมทั้งความไม่เหมาะสมของการใช้ตัวชี้วัดร่วมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้กำหนดให้มีตัวชี้วัดเดียวกันทั้งนักเรียนกลุ่มที่ไม่เน้นวิทยาศาสตร์ และนักเรียนกลุ่มที่เน้นวิทยาศาสตร์ เกิดปัญหาในเรื่องความยากง่ายที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ และการกำหนดสาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีออกมาทำให้ขาดความเชื่อมโยงจากเนื้อหาไปสู่การปฏิบัติทำให้นักเรียนขาดทักษะปฏิบัติการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการเรียนวิทยาศาสตร์ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2560)

ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2560 เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีเงื่อนไขและเวลากำหนดให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ปีการศึกษา 2561 ให้ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และ ม. 1 และ 4
2. ปีการศึกษา 2562 ให้ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2 4 และ 5 และ 1 2 4 และ 5
3. ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 เป็นต้นไป ให้ใช้ทุกชั้นเรียน

เพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการผู้รับผิดชอบด้านหลักสูตรสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องปรับให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการขับเคลื่อนประเทศไทยโดยการสร้างรายได้จากนวัตกรรมเป็นหลัก หรือที่เรียกว่าไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งจำเป็นต้องสร้างกำลังคนที่มีความเข้มแข็งในองค์ความรู้ด้าน SMT (Science, Mathematics and Technology) เป็นฐานในการสร้างนวัตกรรมจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องต่อการสร้างกำลังคนเพื่อเป็นการรองรับนโยบายของรัฐบาล

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าโรงเรียนทุกประเภทและทุกระดับชั้นรวมถึงโรงเรียนต้นตันหยง จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาหลักสูตรให้ไปในทิศทางที่ดีขึ้นโดยเฉพาะ การศึกษาเพื่อก้าวเข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 และปรับให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการขับเคลื่อนประเทศไทยโดยการสร้างรายได้จากนวัตกรรมเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องทำวิจัยเรื่อง การปรับปรุงหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่หลังจากที่ได้ปรับปรุงหลักสูตรแบบบูรณาการครั้งแรกเมื่อปีพุทธศักราช 2557

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อปรับปรุงและหาคุณภาพของหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยง ที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ชายแดนใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

ครูโรงเรียนต้นตันหยง อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 70 คนแบ่งเป็นครูสอนศาสนา 40 คน และครูสอนสามัญ 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น : การปรับปรุงหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยง

ตัวแปรตาม : คุณภาพของหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1.1 กำหนดกรอบเนื้อหา แนวคิดและขอบข่ายโครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา รูปแบบ โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แบบประเมินหลักสูตรที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

1.2 นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างแบบประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) 5 ช่วงคือ

มีความเหมาะสมมากที่สุด ให้	5 คะแนน
มีความเหมาะสมมาก ให้	4 คะแนน
มีความเหมาะสมปานกลาง ให้	3 คะแนน
มีความเหมาะสมน้อย ให้	2 คะแนน
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ให้	1 คะแนน

แล้วนำผลรวมคะแนนทั้งหมดหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลผลจากเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับเกณฑ์ ในการประเมิน และเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 121-122) ดังนี้

4.51-5.00	หมายความว่า	หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายความว่า	หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายความว่า	หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
1.51- 2.50	หมายความว่า	หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายความว่า	หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 นำแบบประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ที่สร้างขึ้นเสนอกรรมการประเมินงานวิจัยของคณะ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

1.4 นำแบบประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ที่ร่างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของหลักสูตรแบบบูรณาการโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปใช้ในการวิจัยสำหรับแบบประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยง

1.5 นำแบบประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 จัดทำแบบประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลโดยแจกแบบประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงเพื่อทราบถึงประเด็นต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่โดยยึดหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับอิสลามศึกษาตอนกลางและอิสลามศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560)

2. นำคะแนนที่ได้จากการประเมินโดยครูโรงเรียนต้นต้นหยงไปประมวลวิเคราะห์ข้อมูล
 3. ผู้วิจัยจัดประชุมกับฝ่ายวิชาการโรงเรียนต้นต้นหยงเพื่อทราบถึงประเด็นปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นต้นหยงระหว่างหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับอิสลามศึกษาตอนกลางและอิสลามศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) ซึ่งมีปัญหาทางด้านโครงสร้างเวลาเรียนและโครงสร้างรายวิชาเป็นหลักและบางประเด็นที่ขาดไปคือพันธกิจและเป้าหมายของหลักสูตรและประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 4. ดำเนินการร่างหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นต้นหยงฉบับปรับปรุง 2562 ตามประเด็นปัญหาที่จำเป็นที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลการปรับปรุงหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นต้นหยง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้
- ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพสำหรับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาที่ต้องการปรับปรุงหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นต้นหยง
- ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาจากแบบประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นต้นหยงเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

μ	แทนคะแนนเฉลี่ย (mean)
σ	แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
Σ	แทน ค่าของผลรวม

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นต้นหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่
ผู้วิจัยขอวิเคราะห์แต่ละส่วนตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 ผลประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นต้นหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ด้านส่วนนำ

ข้อ	Σ	μ	σ	การแปลผล
1. ส่วนนำ				
1.1 ความนำ	342	4.88	0.32	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
1.2 วิสัยทัศน์	343	4.9	0.30	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
1.3 พันธกิจ	161	2.3	0.46	เหมาะสมในระดับน้อย
1.4 เป้าหมาย	165	2.36	0.48	เหมาะสมในระดับน้อย
1.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	350	5.00	0.00	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
1.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์	338	4.83	0.38	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
เฉลี่ย	283.17	4.05	0.32	เหมาะสมในระดับมาก

จากตาราง 1.1 แสดงให้เห็นว่า คุณภาพด้านส่วนนำหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นต้นหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่อยู่ในระดับเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 1.2 ผลประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ด้านโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

ข้อ	Σ	μ	σ	การแปลผล
2. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา				
2.1 โครงสร้างเวลาเรียน	301	4.30	0.46	เหมาะสมในระดับมาก
2.2 โครงสร้างหลักสูตร	304	4.34	0.48	เหมาะสมในระดับมาก
เฉลี่ย	303	4.32	0.47	เหมาะสมในระดับมาก

จากตาราง 1.2 แสดงให้เห็นว่า คุณภาพด้านโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาของหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่อยู่ในระดับเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 1.3 ผลประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ด้านคำอธิบายรายวิชา

ข้อ	Σ	μ	σ	การแปลผล
3. คำอธิบายรายวิชา				
3.1 มีการระบุรหัสวิชา	340	4.86	0.35	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.2 การเขียนคำอธิบายรายวิชา	333	4.76	0.43	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.3 ระบุรหัสตัวชี้วัด	337	4.81	0.39	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.4 มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	344	4.91	0.28	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
เฉลี่ย	338.5	4.84	0.36	เหมาะสมในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 1.3 แสดงให้เห็นว่า คุณภาพด้านคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่อยู่ในระดับเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 1.4 ผลประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ข้อ	Σ	μ	σ	การแปลผล
4. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน				
4.1 ในโครงสร้างหลักสูตรและโครงสร้างหลักสูตรชั้นปี ได้ระบุกิจกรรม	335	4.79	0.41	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
4.2 มีการจัดทำโครงสร้างและแผนการจัดกิจกรรม	338	4.83	0.38	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
เฉลี่ย	337	4.81	0.40	เหมาะสมในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 1.4 แสดงให้เห็นว่า คุณภาพด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่อยู่ในระดับเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 1.5 ผลประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ด้านเกณฑ์การจบการศึกษา

ข้อ	Σ	μ	σ	การแปลผล
5. เกณฑ์การจบการศึกษา				
5.1 ระบุเวลาเรียน/หน่วยกิต	340	4.86	0.35	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
5.2 ระบุเกณฑ์การประเมินการอ่าน	333	4.76	0.43	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
5.3 ระบุเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	337	4.81	0.39	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
5.4 ระบุเกณฑ์การผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	344	4.91	0.28	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
เฉลี่ย	339	4.84	0.36	เหมาะสมในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 1.5 แสดงให้เห็นว่า คุณภาพด้านเกณฑ์การจบหลักสูตรของหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่อยู่ในระดับเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 1.6 ผลประเมินคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ทุกด้าน

ข้อ	Σ	μ	σ	การแปลผล
1. ส่วนนำ	283.00	4.05	0.32	เหมาะสมในระดับมาก
2. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา	303.00	4.32	0.47	เหมาะสมในระดับมาก
3. คำอธิบายรายวิชา	339.00	4.84	0.36	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
4. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	337.00	4.81	0.40	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
5. เกณฑ์การจบการศึกษา	339.00	4.84	0.36	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
เฉลี่ย	320.00	4.57	0.38	เหมาะสมในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 1.6 แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมคุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่อยู่ในระดับเหมาะสมในระดับมากที่สุดเท่ากับ ($\mu=4.57$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อแล้วพบว่า คำอธิบายรายวิชาและเกณฑ์การจบการศึกษามีคุณภาพมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu=4.84$) รองลงมาคือ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu=4.81$) จากนั้นก็ตามด้วยโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งมีคุณภาพในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu=4.32$) และตามด้วยส่วนนำซึ่งมีคุณภาพในระดับมากที่สุดเช่นกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu=4.05$)

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการปรับปรุงหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยง ที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ ผู้วิจัยขออภิปรายผลโดยยึดตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1.1 หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยง ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2562 ได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการเนื่องจากสอดคล้องกับผู้ใชหลักสูตรโดยเฉพาะครูผู้สอนศาสนาที่ต้องการเพิ่มเวลาเรียนและรายวิชาและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ที่ต้องการให้ลูกหลานเรียนสองสายเท่าๆ กันในคราวเดียวกัน ผู้บริหารโรงเรียนและฝ่ายวิชาการโรงเรียนได้เริ่มประชุมครูผู้สอนเป็นระยะ ๆ เพื่อรวบรวมประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่จำเป็นต้องเพิ่มจำนวน

หน่วยกิตจากครูผู้สอนเพื่อทราบถึงเนื้อหาวิชาใดบ้างที่สอนไม่ทันกับเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร นอกจากนั้นมีการแบ่งกันปรับปรุงแก้ไขคำอธิบายรายวิชาให้ทันสมัยโดยครูผู้สอนทุกคนมีหน้าที่ทำคำอธิบายรายวิชาของตนเองและมีหัวหน้าหมวดวิชา ศาสนาและสามัญเป็นผู้รับผิดชอบกำกับดูแลสอดคล้องกับผลการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของธีระพงษ์ ดำรงศรีไทย (2552) กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ต้องมีการศึกษาความต้องการของชุมชน และบริบทของสถานศึกษาประกอบการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง นอกจากนั้นหลักสูตรนี้ได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) บังคับให้เพิ่มรายวิชาเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) และรายวิชาหน้าที่พลเมืองซึ่งทั้งสองรายวิชานี้จำเป็นต้องปรากฏในโครงสร้างหลักสูตรและระบุโครงสร้างเวลาเรียนโดยเฉพาะซึ่งสอดคล้องกับคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ 1237/2560 ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2560 และสอดคล้องกับประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเรื่องการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาลงวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2561

1.2 คุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยง ที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่อยู่ในระดับเหมาะสมในระดับมากที่สุดเท่ากับ ($\mu=4.57$, $\sigma=0.38$) ทั้งนี้ เนื่องจากหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2562 ที่ปรับปรุงขึ้นมาได้รับการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงคุณภาพตามขั้นตอนของหลักการพัฒนาหลักสูตร กล่าวคือ ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านและเป็นไปตามความต้องการและบริบทของพื้นที่ที่ต้องการโดยเฉพาะครูผู้สอนศาสนาที่ต้องการเพิ่มเวลาเรียนและรายวิชา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่โดยมีองค์ประกอบดังนี้ คือ 1) ส่วนนำ 2) โครงสร้างหลักสูตร 3) คำอธิบายรายวิชา 4) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 5) เกณฑ์การจบการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่ ได้ระบุองค์ประกอบของหลักสูตรนั้นจะต้องประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาของวิชา สื่อการเรียนการสอน วิธีสอน และการวัดและประเมินผล และแนวทางการพัฒนา หลักสูตรจากงานวิจัยของปราโมทย์ จันทรเรือง (2552) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญๆ ไว้ 9 ส่วน คือ หลักการ จุดหมายโครงสร้าง คำอธิบายรายวิชาขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุนิสัย มาตัน (2552) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ในระดับช่วงชั้นที่ 3 เรื่อง ทำการปลา สัมมนไพรของโรงเรียนดำนแม่คำมันพิทยาคม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์และพบว่าหลักสูตรมีคุณภาพด้านความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตรในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 คุณภาพหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยง ที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่อยู่ในระดับเหมาะสมในระดับมากที่สุดเท่ากับ ($\mu=4.57$, $\sigma=0.38$)

1.2 จากการประเมินหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2562 พบว่า ส่วนนำ และโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมากจึงจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่โดยมีการเปลี่ยนวิสัยทัศน์ เพิ่มเติมพันธกิจ เป้าหมาย เพิ่มโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 2 สาย เป็น 3 สายและเพิ่มเติมรายวิชาที่จำเป็นคือ รายวิชาเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) และรายวิชาหน้าที่พลเมืองเพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) จึงปรับปรุงจากหลักสูตรโรงเรียนต้นตันหยงให้เป็นฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2557 ซึ่งมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมดังรายการต่อไปนี้

ตารางที่ 1.7 เปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2557 และ หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562

หัวข้อที่ได้รับการปรับปรุง	หลักสูตรโรงเรียนต้นตันหยงพุทธศักราช 2557	หลักสูตรโรงเรียนต้นตันหยงพุทธศักราช (ฉบับปรับปรุง 2562)
1. วิสัยทัศน์โรงเรียน	-หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ	โรงเรียนต้นตันหยงจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ส่งเสริมหลักสูตรแบบบูรณาการระหว่างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กับหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีส่วนร่วม รู้เท่าทันเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์มุ่งสู่ประเทศไทย 4.0 ภายในปี 2566
2. พันธกิจ	-	-พัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้านเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ -พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์ตามหลักศาสนาอิสลาม มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์
3. เป้าหมาย	-	-โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) และหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 -ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับ 3-4 -มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน -มีทักษะและความสามารถในการทำงานโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ -ผู้เรียนมีคุณลักษณะและคุณภาพตามนโยบายวิสัยทัศน์ ปรัชญา จุดเน้น และแนวทางปฏิรูปการศึกษาประเทศไทย 4.0

หัวข้อที่ได้รับการปรับปรุง	หลักสูตรโรงเรียนต้นตันหยงพุดศักราช 2557	หลักสูตรโรงเรียนต้นตันหยงพุดศักราช (ฉบับปรับปรุง 2562)
4. จำนวนของโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา	-โครงสร้างหลักสูตรแบ่งออกเป็นโครงสร้างเวลาเรียนและหลักสูตรชั้นเรียนซึ่งแบ่งตามระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นทางโรงเรียนได้เปิดสอนสองสายได้แก่สายวิทย์คณิตและศิลป์คำนวณ	-โครงสร้างหลักสูตรแบ่งออกเป็นโครงสร้างเวลาเรียนและหลักสูตรชั้นเรียนซึ่งแบ่งตามระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นทางโรงเรียนได้เปิดสอนสามสายได้แก่สายวิทย์คณิต สาย SMP และศิลป์คำนวณ
5. หน่วยกิตตามโครงสร้างเวลาเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทย์-คณิต	-กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 1,680 หน่วยกิต -กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 3,720 หน่วยกิต - กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตลอดหลักสูตร 360 หน่วยกิต -รวมเวลาเรียนทั้งหมดตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 6,000 หน่วยกิต	-กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปีจำนวน 1,800 หน่วยกิต -กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปีจำนวน 3,840 หน่วยกิต -กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตลอดหลักสูตร 360 หน่วยกิต -รวมเวลาเรียนทั้งหมดตลอดระยะเวลา 3 ปีจำนวน 6,000 หน่วยกิต
6. หน่วยกิตตามโครงสร้างเวลาเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสาย SMP	-	-กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปีจำนวน 1,680 หน่วยกิต -กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปีจำนวน 3,960 หน่วยกิต -กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตลอดหลักสูตร 360 หน่วยกิต -รวมเวลาเรียนทั้งหมดตลอดระยะเวลา 3 ปีจำนวน 6,000 หน่วยกิต

หัวข้อที่ได้รับการปรับปรุง	หลักสูตรโรงเรียนต้นตันหยงพุดศักราช 2557	หลักสูตรโรงเรียนต้นตันหยงพุดศักราช (ฉบับปรับปรุง 2562)
7. หน่วยกิจตามโครงสร้างเวลาเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายศิลป์-คำนวณ	-กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 1,680 หน่วยกิจ -กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 3,720 หน่วยกิจ -กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตลอดหลักสูตร 360 หน่วยกิจ -รวมเวลาเรียนทั้งหมดตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 5,760 หน่วยกิจ	-กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 1,800 หน่วยกิจ -กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 3,840 หน่วยกิจ -กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตลอดหลักสูตร 360 หน่วยกิจ -รวมเวลาเรียนทั้งหมดตลอดระยะเวลา 3 ปี จำนวน 6,000 หน่วยกิจ

จากตารางที่ 1.7 จะเห็นได้ว่าหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 มีความแตกต่างจากฉบับปรับปรุง 2557 ในหลายประเด็นดังนี้

1. หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 ได้เปลี่ยนวิสัยทัศน์หลักสูตรโรงเรียนเป็นหลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 แบบบูรณาการระหว่างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กับหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 และแสดงถึงความพยายามที่จะผลิตผู้เรียนให้ไปสู่ประเทศไทย 4.0 ภายในปี 2566

2. หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 ได้เพิ่มพันธกิจของหลักสูตร

3. หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 ได้เพิ่มเป้าหมายของหลักสูตร

4. หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 ได้เพิ่มโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 2 สาย เป็น 3 สาย

5. หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 ได้เพิ่ม 1 รายวิชา 1 หน่วยกิจ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานได้แก่ วิชาเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) โดยบูรณาการจัดกิจกรรมภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์กับกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามประกาศของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรแกนกลางด้านสาระการเรียนรู้ ด้านโครงสร้างรายวิชาและด้านเนื้อหาหลักวันที่ 11 กรกฎาคม 2560 เรื่องบริหารจัดการเวลาเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

6. หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 ได้เพิ่มหน่วยกิตสาระอัลกุรอานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายวิทย์-คณิต) จาก 2 หน่วยกิตเป็น 4 หน่วยกิตโดยเป็นให้รายวิชาอัลกุรอาน (หิฟซฺ/ตัจวีด) 1 หน่วยกิต รายวิชาอรรถาธิบายอัลกุรอาน 1 หน่วยกิต และรายวิชาอุลุมอัลกุรอาน 2 หน่วยกิต ส่วนสาระอัลกุรอานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายศิลป์-คำนวณ) ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากหลักสูตรปรับปรุง 2557 ได้กำหนด 5 หน่วยกิตแล้ว

7. หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 ได้ตัดรายวิชาคอมพิวเตอร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมจำนวน 1 หน่วยกิตเนื่องจากผู้เรียนสามารถเรียนในรายวิชาเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) ตามรายละเอียดข้อ 5

8. หลักสูตรแบบบูรณาการของโรงเรียนต้นตันหยงฉบับปรับปรุง 2562 ได้เพิ่มรายวิชาหน้าที่พลเมืองจำนวน 1 หน่วยกิตให้เป็นไปตามประกาศที่ให้แยกรายวิชาหน้าที่พลเมืองออกจากสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรมตากหากโดยบรรจุในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้
 - 1.1 ครูผู้สอนโรงเรียนต้นตันหยงควรรักษาหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปใช้
 - 1.2 ครูผู้สอนโรงเรียนต้นตันหยงควรรักษาหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการไปใช้กับนักเรียนที่ตนเองสอน
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการศึกษาและพัฒนาหนังสือเรียนแบบบูรณาการระหว่างรายวิชาศาสนาและสามัญเพื่อสนองการใช้หลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการโรงเรียนต้นตันหยง
 - 2.2 ควรมีการประเมินการใช้หลักสูตรแบบบูรณาการหลังจากมีการเพิ่มเวลาเรียนและรายวิชา

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยนี้ได้สำเร็จด้วยดีด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ ﷻ ขอซูโกรต่อพระองค์และขอขอบพระคุณ ขอขอบคุณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มอบทุนอุดหนุนการแก่ผู้วิจัยเพื่อดำเนินการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียนต้นตันหยงที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำหลักสูตรแบบบูรณาการฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562 และขอบคุณผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้เล่มหลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ธีรพงษ์ ดำรงค์ไชย. (2553). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องอำเภอมือง จังหวัดชลบุรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2559). *การศึกษาไทย 4.0 ในบริบทการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ประชุมวายุภักษ์ โรงแรมเซ็นทรา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์แจ้งวัฒนะ.
- ปราโมทย์ จันทรเรือง. (2552). *เอกสารคำสอนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร*. ลพบุรี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พรชัย เจดามาน และคณะ. (2560). *การพัฒนาการศึกษาภายใต้กรอบประเทศไทย 4.0 สู่ศตวรรษที่ 21*. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 เมษายน 2563, จาก : https://www.kroobannok.com/news_file/p81770280746.pdf.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2560). *หลักสูตรใหม่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560*. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2563, จาก: <http://www.ipst.ac.th/index.php/news-and-announcements/training-seminar/item/2776-4-0>.
- สุนิสัย มาตัน. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในระดับช่วงชั้นที่ 3 เรื่องทำการปลาส้มสมุนไพรของโรงเรียนดำนแม่คำมันพิทยาคม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2552). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแนวคิดสู่ปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.